

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ,
ДЕРЖАВНИЙ ЗАКЛАД «ПІВДЕННОУКРАЇНСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ ПЕДАГОГІЧНИЙ
УНІВЕРСИТЕТ імені К.Д. УШИНСЬКОГО»

Хмельницька гумантарно-педагогічна академія (Україна)

Юго Западний університет «Неофіт Рілські» (Болгарія)

Велікотирновські Університет «Св.Св.Кіріл і Методій» (Болгарія)

Харбінський інженерний університет (Китай)

Міжнародний Незалежний Університет Молдови (ULIM) (Молдова)

УПРАВЛІННЯ ТА ІННОВАЦІЇ В ОСВІТІ: ДОСВІД, ПРОБЛЕМИ ТА ПЕРСПЕКТИВИ

*ЗБІРНИК МАТЕРІАЛІВ
МІЖНАРОДНОЇ НАУКОВО-ПРАКТИЧНОЇ КОНФЕРЕНЦІЇ
21 листопада 2025 року*

DOI: <https://doi.org/10.24195/MIE2025>

УДК: 378.11+371.201+658.401.2

У677

ОРГКОМІТЕТ КОНФЕРЕНЦІЇ

Сакалюк О. О. – завідувач кафедри освітнього менеджменту та публічного управління ДЗ «Південноукраїнський національний педагогічний університет імені К. Д. Ушинського», кандидат педагогічних наук, доцент.

Ручкіна М. М. – доцент кафедри освітнього менеджменту та публічного управління ДЗ «Південноукраїнський національний педагогічний університет імені К. Д. Ушинського», кандидат педагогічних наук, доцент.

Рецензенти:

Корнешук В. В. – завідувач кафедри психології та соціальної роботи Національного університету «Одеська політехніка», д.пед.н., професор

Воронова С. В. – завідувач лабораторії якості освіти Державного університету інтелектуальних технологій і зв'язку, к. пед. н.

Рекомендовано до друку Вченою радою ДЗ «ПНПУ імені К. Д. Ушинського», протокол №8, від 25 грудня 2025 року.

Відповідальність за зміст матеріалів несуть їх автори.

Управління та інновації в освіті: досвід, проблеми та перспективи:

У677 збірник матеріалів міжнар. наук.-практ. конф., м. Одеса 21 листопада 2025 року Одеса : ПНПУ імені К. Д. Ушинського, 2025. 145 с.

До збірника увійшли матеріали міжнародної науково-практичної конференції, присвяченої управлінню закладами освіти, досвіду, проблемам та перспективам їх розвитку.

Науковці та здобувачі освіти висвітлюють питання щодо управління освітнім процесом в умовах розвитку інноваційного середовища та організаційно-психологічних аспектів менеджменту в освіті.

УДК: 378.11+371.201+658.401.2

© Університет Ушинського, 2025

інноваційний розвиток неможливий без інтеграції світових освітніх тенденцій, серед яких диджиталізація, персоналізація навчання та компетентнісний підхід. Г. Єльнікова [1], одна з провідних дослідниць управління загальною середньою освітою, підкреслює важливість науково обґрунтованих управлінських моделей, що забезпечують розвиток інноваційного потенціалу педагогічного колективу. За твердженням Л. Калініної [2], ефективне управління інноваціями в освіті передбачає створення відкритої системи, у якій керівник виступає не лише адміністратором, а й фасилітатором, модератором освітніх процесів, лідером змін. О. Савченко у своїх дослідженнях наголошує, що інноваційний розвиток неможливий без підвищення професійної компетентності педагогів, оскільки саме вчитель є ключовою фігурою впровадження будь-яких змін [4].

На основі узагальнення визначень учених, «інноваційний розвиток закладу освіти» тлумачимо як системний, цілеспрямований процес упровадження нововведень, що забезпечують якісні зміни у змісті, технологіях, структурі та управлінні освітньою діяльністю. Управління інноваційним розвитком закладу освіти включає стратегічне планування, організацію інноваційних процесів, моніторинг ефективності змін та оцінювання результатів впроваджених нововведень.

Отже, управління інноваційним розвитком закладу освіти є багатогранним процесом, що потребує високого рівня професійної компетентності керівника, стратегічного мислення та здатності створювати умови для інноваційної діяльності педагогічного колективу. Внесок дослідників у цю сферу формує наукове підґрунтя для модернізації освітньої системи та підвищення її конкурентоспроможності. Інноваційний розвиток закладу освіти є не лише вимога часу, а й ресурсом формування якісної, сучасної та ефективної освіти.

Література

1. Єльнікова Г. В. Управління розвитком загальноосвітнього навчального закладу. Київ : Логос, 2012. 240 с.
2. Калініна Л. М. Управління інноваційними процесами в освіті. Київ : Педагогічна думка, 2010. 256 с.
3. Локшина О. І. Європейський вимір якості освіти: порівняльний аналіз. Київ : КІС, 2009. 300 с.
4. Савченко О. Я. Педагогічна майстерність учителя : навч. посіб. Київ : Педагогічна думка, 2012. 368 с.

ТЕХНОЛОГІЗАЦІЯ ПЕДАГОГІЧНОЇ ОСВІТИ: ІННОВАЦІЙНИЙ ВИМІР СУЧАСНОГО НАВЧАННЯ

Княжев Ігор, Україна

Сучасний етап розвитку вищої педагогічної освіти характеризується інтенсивною трансформацією освітнього середовища, що зумовлює

необхідність впровадження інноваційних технологічних рішень в освітній процес.

У дослідженнях С. Бондаря, Д. Брунера, І. Дичківської, О. Дубасенюк, І. Зязюна, О. Листопада, В. Лозової, О. Пехоти, О. Савченко, Б. Скінера, С. Сполдінга, М. Чепіль та інших вітчизняних і зарубіжних учених доведено, що технологізація педагогічної освіти виступає ключовим чинником підвищення ефективності професійної підготовки педагогів, оскільки дозволяє поєднати традиційні методи навчання з інноваційними інструментами та підходами, що сприяють активізації навчальної діяльності здобувачів освіти, розвитку їхніх ключових професійних компетентностей.

Аналіз наукового доробку І. Дичківської [2], І. Зязюна [3], С. Сисоевої [6] та ін. дозволяє розглядати технологізацію освіти як процес упорядкування та системного впровадження в освітній процес науково обґрунтованих технологій, методів, прийомів, інструментів і процедур, що спрямовані на підвищення ефективності навчання та управління освітньою діяльністю. Головна ідея технологізації освітнього процесу полягає в перетворенні педагогічної взаємодії в закладі освіти на цілеспрямований, раціонально організований і науково обґрунтований процес діяльності всіх його суб'єктів. Це означає, що освітній процес перестає бути стихійною, епізодичною або інтуїтивно побудованою діяльністю педагога, а набуває характеру чітко структурованої, технологічно вибудованої системи, де кожен елемент має визначені цілі, зміст, методи, форми, засоби, очікувані результати та критерії їх оцінювання. Технологізація освіти передбачає інтеграцію сучасних інформаційно-комунікаційних технологій, педагогічних моделей, дидактичних систем та інноваційних методик в освітній процес з метою забезпечення системності, прогнозованості, керованості та результативності освіти.

Технологізація освіти пов'язується із реалізацією технологічного підходу, який «застосовується для управління освітнім процесом і гарантує досягнення навчальних завдань» [1, с. 78]; забезпечує «зорієнтованість навчального процесу на досягнення певного результату, тобто продукту заданого зразка» [5, с. 127] та передбачає «широке впровадження комплексу педагогічних технологій, які забезпечують нові можливості впливу на освітній процес, надаючи йому ознак концептуальності, результативності, вимірюваності, алгоритмічності, контрольованості, оптимальності та підвищують його ефективність» [4, с. 165].

У ширшому сенсі технологізація освіти виступає як трансформаційний процес, що забезпечує:

- раціоналізацію освітньої діяльності, шляхом впровадження оптимальних способів організації навчання та управління цим процесом;
- підвищення керованості освітнього процесу, оскільки педагог отримує не лише набір методів, а й чіткий алгоритм їх застосування, що дозволяє регулювати інтенсивність, динаміку та зміст навчальної діяльності здобувачів освіти;
- активізацію ролі здобувачів освіти, які перестають бути пасивними спостерігачами, а стають активними суб'єктами освітнього процесу, які беруть

участь у плануванні, рефлексії, оцінюванні та коригуванні власної освітньої траєкторії;

- інтеграцію традиційних і сучасних освітніх практик через переосмислення перших переосмислює та доповнення їх інноваційними рішеннями;

- підвищення результативності навчання завдяки використанню технологічно обґрунтованих підходів, що забезпечують більш глибоке засвоєння знань і формування компетентностей;

- системність і прогнозованість освітніх результатів, оскільки технологізація дозволяє структурувати освітній процес у логічно взаємопов'язані етапи;

- інноваційний розвиток педагогічної практики завдяки інтеграції цифрових, інтерактивних, освітніх технологій, що відповідають потребам сучасного здобувача освіти і вимогам суспільства знань.

Отже, технологізація освітнього процесу передбачає глибоку організаційно-методологічну трансформацію, що забезпечує ефективність, системність і результативність професійно-педагогічної підготовки здобувачів освіти.

Література

1. Грицик Н. В., Скорик Т. В. Технологізація як напрям модернізації професійної підготовки майбутнього вчителя у закладі вищої освіти. *Теорія і методика професійної освіти*. 2021. Вип. 31. Т. 1. С. 75–79.

2. Дичківська І. М. Інноваційні педагогічні технології. 3-тє видання, випр. Київ: Академвидав, 2015. 304 с.

3. Зязюн І. А. Технологізація освіти як історична неперервність. *Неперервна професійна освіта: теорія і практика*. 2001. Вип. 1. С. 73–85.

4. Княжева І. А. Технологічний підхід у педагогічній освіті. *Інноваційна педагогіка*. 2023. Вип. 65. Т. 1. С. 163–166. DOI <https://doi.org/10.32782/2663-6085/2023/63.1.30>

5. Романишин Р. Застосування технологічного підходу на уроках математики у початковій школі. *Психолого-педагогічні проблеми сільської школи*. 2011. № 37. С. 127–132.

6. Сисоєва С. О. Педагогічні технології: коротка характеристика сутнісних ознак. *Педагогічний процес: теорія та практика*. 2006. Вип. 2. С. 127–131.

THE ROLE OF INNOVATIVE EDUCATIONAL TECHNOLOGIES IN FORMING TEACHERS' READINESS FOR INCLUSIVE PRESCHOOL EDUCATION

Kovylyna Veronika, Ukraine

In the context of global educational transformation, inclusive education has become one of the key priorities of modern pedagogy. Preschool institutions face the challenge of creating learning environments that ensure equal opportunities for all

Секція 3	
GARAKANIDZE <i>Zurab A new challenge for Georgia's transport and communication security</i>	46
ДАКАЛ Алла <i>Спільні й відмінні чинники публічного управління у сфері освіти України та Польщі</i>	55
РУЧКІНА Маріанна, ТАН Цінцін <i>Підвищення кваліфікації науково-педагогічних кадрів в умовах глобальних освітніх трансформацій</i>	58
ЯКУБОВСЬКА Олена <i>Управління закладом дошкільної освіти в умовах сучасних змін</i>	61
Секція 4	
БАРАБАСЬ Дмитро <i>Культура інновацій у закладах вищої освіти</i>	64
ГОРЛІЧЕНКО Марина, ЛЮ Даньдань <i>Інноваційний розвиток закладу освіти –вимога часу</i>	67
КНЯЖЕВ Ігор <i>Технологізація педагогічної освіти: інноваційний вимір сучасного навчання</i>	68
КОВІЛІНА Вероніка <i>The role of innovative educational technologies in forming teachers' readiness for inclusive preschool education</i>	70
МАЛОФЕЄНКО Марина <i>Сучасні підходи науковців до професійного розвитку вихователів закладу дошкільної освіти</i>	74
RUSNAC Svetlana <i>Artificial intelligence in the development of university competencies: risks, opportunities and the institutional ethical framework</i>	76
RUSNAC Svetlana, MUSIENCO Natalia <i>Modular approach to curriculum design: perspectives for quality enhancement and program internationalization</i>	79
ТЕЛЕМУХА Святослав, ПИПТЮК Олександр, САБАДАШ Ростислав, ПАВЛЯК Андрій, ІВАНОЧКО Наталія, МІЩУК Віталій <i>Метод проектів в навчанні студентів медиків</i>	82
ХРОМЕЦЬ Вікторія <i>Організація психологічної служби в закладах вищої освіти України в сучасних умовах</i>	87
ШАТНИЙ Сергій, ШАТНА Анастасія, РЕУТ Дмитро, БОЙЧУРА Михайло, СИДОР Андрій <i>Методологічні основи та дидактичні принципи індивідуалізованого навчання в сучасній освіті</i>	89
ШТАЙНЕР Тетяна <i>Інтеграція інноваційних підходів у зміст дисциплін дизайнерського профілю як засіб формування професійної компетентності майбутніх фахівців</i>	91
Секція 5	
БИКОВА Наталія, ТАТАРИНОВА Світлана <i>Трансформація системи захисту дітей в умовах воєнного стану в Україні</i>	95
БРЮХОВЕЦЬКА Наталя <i>Підготовка есе у системі формування мислячого здобувача та працівника-спеціаліста</i>	97
ВЕЛИЧКО Тетяна <i>Підготовка майбутніх педагогів до формування ціннісних орієнтацій у дітей старшого дошкільного та молодшого</i>	99